

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 czerwca 2008 r.,
skargi J. R.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z
dnia 8 marca 2006 r., sygn. akt I ACa (...), wydanego w sprawie z powództwa J. R.
przeciwko Syndykowi Masy Upadłości Rolniczego Kombinatoru (...)
o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wniesiona przez powódkę J. R. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 8 marca 2006 r. podlegała odrzuceniu
z następującej przyczyny.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem
w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki
przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi „wykazanie, że
wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie
jest możliwe” (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że
skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących
środków zaskarżenia, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego
orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść
skutku. Skarżąca powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od

zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia.

Należy podkreślić, że nie chodzi tylko o skargę kasacyjną lub skargę o wznowienie postępowania, ale także o inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności orzeczenia (zob. T. Ereciński w: Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego, Część pierwsza - Postępowanie rozpoznawcze, Część druga – Postępowanie zabezpieczające, wyd. 2, tom 2, red. T. Ereciński, Warszawa 2007, s. 327).

Zaznaczenia wymaga również, że zgodnie z 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący musi „wykazać” (nie tylko „wskazać”), iż wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Musi więc ujawnić i przedstawić w skardze tę okoliczność w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz w drodze stosownego wywodu dowieść jej istnienia i przekonująco uzasadnić.

Zawarta w punkcie IV niniejszej skargi argumentacja nie może być uznane za prawidłowe (wystarczające) wypełnienie obowiązku nałożonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe względy skargę dotknięta wskazanym brakiem należało odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).